

Οι δέκα παρθένες: Το νόημα της Παραβολής

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Σήμερα, δεύτερη ημέρα του Νυμφίου, μας θυμίζει η Εκκλησία την παραβολή των δέκα παρθένων.

Είπε ο Χριστός στην παραβολή, ότι ο Νυμφίος, έρχεται «εν τω μέσω της νυκτός». Και γι' αυτό πρέπει, όσοι θέλουν να πάνε στο γάμο Του, να ετοιμάζονται.

Επειδή δεν ξέρουμε πότε θα έρθει η ώρα που θα φύγουμε από εδώ, για να πάμε στο γάμο του Χριστού, γι' αυτό πρέπει να πηγαίνουμε και να περιμένουμε έξω από την πόρτα, ώστε όταν θα έρθει, να προλάβουμε να μπούμε μαζί Του μέσα.

Πώς ό άνθρωπος πηγαίνει σωστά έξω από την πόρτα του Νυμφίου;

Όπως ξεκίνησαν και πήγαν οι πέντε φρόνιμες παρθένες. Από τις δέκα οι πέντε ήταν φρόνιμες και οι πέντε ήταν μωρές. Οι πέντε φρόνιμες εφοδιάστηκαν καλά. Είπε η καθεμιά: «Μπορεί και ν' αργήσει, μπορεί και να έρθει στην ώρα του. Εγώ όμως πρέπει να είμαι έτοιμη». Γιατί; Γιατί ο γάμος με τον Νυμφίο της Εκκλησίας δεν είναι αστεία πράγματα. Η Αιώνια Ζωή δεν είναι αστεία πράγματα.

Τί σημαίνει αυτό στην καθημερινή μας πράξη;

Έρχεται ημέρα Κυριακή ή μεγάλη γιορτή. Δεν μπορώ εγώ να γυρίζω από το άλλο πλευρό και να κοιμάμαι. Πρέπει να ξεκινήσω να πάω και να Τον «περιμένω». Μακάρι να περιμέναμε και έξω από την πόρτα της Εκκλησίας ν' ανοίξει! Μακάρι να είχαμε τέτοια αγωνία! Όμως πρέπει να την έχουμε! Να έχουμε αγωνία πως θα κάνουμε το κάθε μας έργο καλό και ευάρεστο στον Νυμφίο μας Χριστό. Πως θα είμαστε πάντοτε εύσπλαχνοι, γεμάτοι από τον πόθο να τηρούμε την πρώτη εντολή που λέει: «Να αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου». Και την δεύτερη μεγάλη εντολή, που λέει: «Να αγαπάς και τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».

Αυτό είναι το «λάδι» που πήραν μαζί τους οι έξυπνες παρθένες. Και επειδή είχαν πλούσια έργα αγάπης και ευσπλαχνίας, όταν σώθηκε εκείνο το «λάδι» που είχαν, βάλανε άλλο. Οι μωρές δυστυχώς δεν είχαν.

Προφανώς όλες οι παρθένες, και οι δέκα ψά-χνανε. Αλλά οι πέντε έκαναν το λάθος να μη ψά-χνουν, όπως έπρεπε και όσο έπρεπε, να βρουν τον Νυμφίο.

Αλλοίμονο, υπάρχουν μερικοί, που δεν ψά-χνουν καθόλου και δεν ενδιαφέρονται να πάνε στην Εκκλησία καθόλου. Δεν τους καίγεται καρφί, για το έλεος του Θεού, για την ένωση με τον Χριστό, για την ευαρέστηση του Χριστού! Για τέτοιους ανθρώπους πρέπει να προσευχόμαστε και να κλαίμε. Πρέπει να πενθούμε. Γιατί άμα τους βρει το τέ-λος σε τέτοια κατάσταση, θα είναι πολύ θλιβερό πράγμα γι' αυτούς.

Ξύπνημα και δουλειά

Να φιλοτιμούμεθα να κάνουμε ό,τι περισσότε-ρο μπορούμε, για να βρεθούμε κοντά στον Χριστό. Μακάριος ο άνθρωπος, που θα τον βρει ο Νυμφίος όχι «ραθυμούνται» αλλά «γρηγορούντα». Και μα-κάριος εκείνος που «ξυπνάει» όχι μόνο νωρίς, αλλά που «ξυπνάει» δυναμικά και ουσιαστικά. Γιατί μερικοί λένε πως ξυπνήσανε, αλλά δεν ξυπνήσανε. Στην πραγματικότητα κοιμούνται· και απλώς την υπόλοιπη μέρα, τρίβουν τα μάτια τους, χωρίς να τα ανοίγουν για να δουν κατάματα την Αλήθεια: τον Νυμφίο Χριστό!

Αυτό είναι το μυστικό νόημα της παραβολής των δέκα παρθένων. Ξύπνημα και δουλειά. Νήψη και εργασία.

Το τελευταίο τροπάριο της σημερινής ακολουθίας λέει: «Ο Χριστός μάς δίνει ένα τάλαντο. Και μας λέει: Δούλεψε!» Το «τάλαντο» είναι η καλή διάθεση μέσα μας, ο νόμος του Θεού που μας φω-τίζει, και ο χρόνος-ευκαιρία στη ζωή μας, για να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε.

Σου έδωσε τέτοιο «τάλαντο»; Δούλεψε! Για το συμφέρον σου δουλεύεις! Για τη ζωή την αιώνια δουλεύεις!

(Η χαρά διά του Σταυρού, εκδ. Ι. Μ. Προφήτου Ηλίου, Πρέβεζα 2014, σ. 134-136)